

Exit nöjesskatten!

Av uppbördsdirektör Nils Gottliebsson

I proposition till årets riksdag (nr 101) föreslås nöjesskatten avskaffad från den 1 juli 1963. Dess slopande beträffande biograf föreställningar blev ett led i den uppgörelse som träffats mellan staten och filmbranschen och att då bibehålla den för vad som återstår av nöjesskattekatalogen måste under alla förhållanden te sig tveksamt och mer än tveksamt med tanke på de tolknings- och tillämpningssvårigheter som nöjesskatten i denna del berett. Departementschefens konklusion blev ”Att behålla den omfattande administrativa apparaten för uttagande av den återstående delen av nöjesskatten, sedan biografnöjesskatten bortfallit, synes föga rationellt. Då skatten dessutom, såsom

är det inte alltid lätt att avgöra, till vilken förvärvskälla en viss verksamhetsgren skall hänföras. Med hänsyn till de konsekvenser bland annat ur varuskattesynpunkt, som en riktig gränsdragning härvidlag har är det dock angeläget att taxeringsmyndigheterna har sin uppmärksamhet riktad på detta spörsmål. Det är också önskvärt att frågorna blir belysta genom ytterligare debattinlägg.

jag tidigare påvisat, numera inte fyller tillräckliga krav på rättvisa och likformighet, vill jag därför föreslå, att nöjesskatten i övrigt avskaffas samtidigt med biografnöjesskatten.”

Nøjesskatten är vid sin bortgång 44 år, ity att den tillkom år 1919. Ingen tår skall fällas på dess grav. Det knöts väl förhoppningar till den när den tillkom, men den ville aldrig bli ett välartat barn. Gränsdragningsbekymmer och tillämpningssvårigheter har alltid vållats av denna skatt och detta i sin tur har lett till ömsom skarpa, ömsom muntrande dueller mellan myndigheterna och nöjesanordnarna. ”Den ständigt fortgående stegringen av statens och kommunernas utgifter nödvändiggör, att redan utgående skatter måste skärpas och att nya skatteällor måste uppsökas. Nära till hands torde då ligga att i större utsträckning än hittills varit fallet taga i anspråk den skatteförmåga, som yttrar sig i utgifter för lyx och nöjen”. Det var Thorssons motivering till införande av nöjesskatten. När den nu utmönstras säger kollegan Sträng: ”Några starkare statsfinansiella eller andra samhällsekonomiska skäl för skattens bibehållande kan inte anses föreligga”. Tempora mutantur.